

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๗)

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลัง ของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและ รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ที่ต้องการให้ประเทศมีขีด ความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคม มีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม

วิสัยทัศน์

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข ภายใต้ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ความมั่นคงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะการเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นของนานาชาติในด้านการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว และความสงบสุขของสังคมโดยรวม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลด/ป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก และสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก จึงมีกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้

๑.๑ เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๑.๒ ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ/พัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๑.๓ ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้เน้นการเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้งลดความรุนแรง และพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของประชาชนตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

๑.๔ บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วน ยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการพัฒนาการก่อการร้าย โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนพัฒนาพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเล พื้นที่ศักยภาพตรวจคนเข้าเมือง เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมเร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน และปัญหาการลักลอบเข้าเมืองทั้งระบบ

๑.๕ พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รักษาคุณภาพของความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

๑.๖ พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ พัฒนาโครงสร้างกำลังและ ยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและ มิตรประเทศ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการรักษาสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ

๑.๗ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยมีการ บริหารจัดการในแนวทางที่มีการจัดลำดับความสำคัญและเสริมหนุนต่อกัน

๑.๘ ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น กำหนดการบริหาร จัดการที่ครบวงจรและยั่งยืน /พัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงาน และให้ ความสำคัญกับการติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง จำเป็นต้องเพิ่มอัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ ๕.๐ - ๖.๐ ต่อปี ในอีก ๑๕ ปี และรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น เป็น ๑๒,๔๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปี ต้องมุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันและ การพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้าง ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งการพัฒนา ฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ดังนั้น ประเทศต้องมีแนวทางในการ ดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ สมรรถนะทางเศรษฐกิจ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาวยังคงต้องก้าว ผ่านความเสี่ยง ในระยะสั้นที่ต้องเผชิญ อาทิ เศรษฐกิจโลกยังฟื้นตัวล่าช้า การเปลี่ยนแปลงทางการเงินใน ตลาดโลก และการ เปลี่ยนแปลงของราคาพลังงาน เป็นต้น ดังนั้น จึงต้องสร้างความแข็งแกร่งของปัจจัยพื้นฐาน ทุกด้านและการบริหาร เศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสม เพื่อสร้างความเข้มแข็งจากฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ และพัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันกับต่างประเทศ ดังนี้

(๑) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบาย การคลังและการเงิน ให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นใน ต่างประเทศโดยการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้อง พัฒนาระบบการเงินของประเทศให้มี ๑๓ คณะอนุกรรมการจัดทำ ยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับ เพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

(๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาเฉพาะ และยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและ ศักยภาพของพื้นที่ และให้อยู่บน การแข่งขันที่เป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

(๓) พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า โดยใช้ ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม ปรับปรุงประสิทธิภาพการทางธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งด้าน การผลิต การบริการ การค้า การ ลงทุน และกิจกรรมโลจิสติกส์รวมทั้งจัดอุปสรรคและอำนวยความสะดวก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้าน โครงสร้างและ ระบบ (Hardware) เช่น การปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ การเงิน และ ศุลกากร ด้านปัจจัยสนับสนุน (Software) เช่น การ ปรับกฎระเบียบต่างๆ ให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ การค้า และการลงทุน ด้านบุคลากร (Peopleware) โดยการพัฒนา ผู้ประกอบการและแรงงานให้มีองค์ความรู้และ ทักษะฝีมือแรงงาน ตลอดจนพัฒนาศักยภาพในการทางธุรกิจระหว่าง ประเทศ

๒.๒ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเทศไทยมีฐานการผลิตที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้นและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญมากขึ้นได้ นอกจากนี้จะต้องพิจารณาสร้าง ฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

(๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยฟื้นฟูดูแลรักษา ฐานทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่กับการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน และจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งที่ดิน แหล่งน้ำ ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพโดยให้ เกษตรกรและชุมชนมีส่วนร่วม การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำต้นทุนทั้งผิวดินและใต้ดิน ให้เพียงพอกับ ความต้องการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกิน และการเข้าถึงปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สร้างความมั่นคงด้านที่ดินทำกินของเกษตรกรรายย่อย และจัดทำ พระราชบัญญัติคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เป็นฐานการผลิตการเกษตรที่มั่นคงในการประกอบอาชีพการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

(๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและ การตลาด จัดระบบการผลิต ให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ส่งเสริมการทำเกษตร เป็นแปลงใหญ่ มีการใช้ เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยสอดคล้องกับภูมิสังคมทดแทนแรงงาน และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม เกษตรและอุตสาหกรรมใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตการเกษตรโดย ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและอนุรักษ์ พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ร่วมกับเครือข่ายเกษตรกรและชุมชน รวมทั้งพัฒนา เทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูงมีคุณภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สร้างระบบเตือนภัย การเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย เป็นที่ยอมรับทั้ง ภายในประเทศ เอเชียและในระดับสากล

(๓) ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่วิถีแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและ รวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง โดยปรับระบบการผลิตการเกษตรให้ สามารถพึ่งตนเองได้ เช่น เกษตรที่ ปลอดภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น และพัฒนา สหกรณ์การเกษตร เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรสมาชิกและชุมชนในการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรมและ สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร รวมทั้งสร้างอำนาจ ๑๔ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ต่อรอง และโอกาสในการพัฒนาอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อยและชุมชนในทุกพื้นที่ ตลอดจนสร้าง ความเป็นธรรมด้านราคาและเพิ่มโอกาสให้เกษตรกรรายย่อยสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตผลการเกษตรให้ มาก ขึ้นแทนการจำหน่ายวัตถุดิบที่มีมูลค่าต่ำ รวมถึงในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความ ยั่งยืน

(๔) พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อสร้างรายได้และ ความมั่นคงด้าน อาหารของประเทศ โดยพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารทั้งระบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญ กับการพัฒนากลุ่มสินค้า เกษตรที่สร้างความมั่นคงอาหารและสร้างรายได้จากการส่งออก เช่น ข้าวและ ผลิตภัณฑ์ ยางพาราและผลิตภัณฑ์มันสำ พะหลังและผลิตภัณฑ์ น้ำตาลและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จาก เนื้อไก่ กุ้งและผลิตภัณฑ์ อาหารสำเร็จรูปพร้อมทานและ เครื่องปรุง ผักและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น กลุ่มสินค้า เกษตรที่มีโอกาสด้านการตลาด เช่น ผลไม้สด ผลไม้เมืองร้อนอบแห้ง ไม้ ยาง (เพอร์นิเจอร์) และสินค้าเกษตร อินทรีย์ เป็นต้น และกลุ่มสินค้าที่ต้องปรับโครงสร้างการผลิต เช่น ปาล์ม น้ำมัน ถั่ว เหลือง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หอม กระเทียม และมันฝรั่ง เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการบริหารจัดการเชิงธุรกิจตลอดห่วงโซ่การ ผลิต โดยให้ เกษตรกรมีการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการมากขึ้น และมีการท การเกษตรแบบพันธสัญญาที่เป็นธรรมแทน การ ผลิตแบบอิสระที่มีความเสี่ยงด้านราคา

(๕) พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital economy) พัฒนา อุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง โดยจะผลักดันไทยเป็นฐานการผลิตและการส่งออกยานยนต์และ ชิ้นส่วน พร้อมทั้ง เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะ พัฒนา เครือข่ายวิสาหกิจ และบุคลากร และเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้ จะพัฒนาไทยให้เป็นฐานการผลิต การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผลิตสินค้าที่มีความละเอียดสูง และการ ส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ พร้อมทั้งมีตราสินค้าเป็นของไทยและเป็นที่ยอมรับในเอเชีย รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมที่เน้นการออกแบบ อุตสาหกรรมสื่อดิจิทัล อุตสาหกรรม สมุนไพรและสุขภาพ เป็นต้น

(๖) สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว เน้นพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและการ ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยพัฒนากลุ่มเมืองท่องเที่ยว และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยว วิถีไทย และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร บนพื้นฐานของเอกลักษณ์ความเป็นไทย เพื่อ ขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการกระจายรายได้สู่ระดับพื้นที่/ ชุมชน โดยจะให้ความสำคัญกับการตลาด การดึงดูด นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อการท่องเที่ยว และสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติและ พัฒนาท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม เชื่อมโยงสินค้า OTOP กับการ ท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและสปา

(๗) ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ พัฒนาไทยเป็น ศูนย์กลางการ ให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างรายได้ แล้วนำไปยกระดับคุณภาพบริการเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำ ภายในประเทศ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการด้านสุขภาพ (Health Services) โดยเฉพาะใน โรงพยาบาลเอกชนที่มีความพร้อม และส่งเสริมและพัฒนาสถานบริการสุขภาพ (Wellness Health) เช่น สปา และนวด แผนไทย เป็นต้น รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการผลิตยาสมุนไพรและ ๑๕ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการ ปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมการตลาดในเชิงรุก ตลอดจนพัฒนาให้ไทยเป็น ศูนย์กลาง การศึกษา วิชาการ และงานวิจัยด้านการแพทย์ของภูมิภาค

(๘) ส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ มุ่งพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ ธุรกิจบริการที่ มีศักยภาพ โดยส่งเสริมการ องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ไปใช้ในการพัฒนา สินค้าและบริการ รวมทั้ง ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ และการขยายตลาดออกสู่ต่างประเทศ เพื่อสนองตอบต่อกระแสความ ต้องการของตลาดโลก เช่น ธุรกิจการจัดประชุมและแสดงนิทรรศการ (MICE) ธุรกิจภาพยนตร์ ธุรกิจก่อสร้าง ธุรกิจ บริการการศึกษานานาชาติ ธุรกิจต่อเรือและซ่อมเรือ ธุรกิจเรือสำราญ และเรือยอร์ช บริการด้านโลจิสติกส์ การเงิน และ การเป็นศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

๒.๓ พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ผลจากการวิเคราะห์ของทั้ง World Economic Forum (WEF) และ International Institute for Management Development (IMD) พบว่า ศักยภาพของผู้ประกอบการ ไทยส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับต่างประเทศยังไม่สูง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพ ของผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ สถาบัน ภาครัฐ และวิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทาง ในการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

(๑) พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น และสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม รวมทั้งสร้างความ ได้เปรียบจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นไทยเพื่อตอบสนองความต้องการ ของตลาด ไลฟ์สไตล์ และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษา ในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็น เอกลักษณ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้าง ภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก

(๒) พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศ โดยเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มสมรรถนะของแรงงาน พัฒนาความรู้ความสามารถและ ทักษะฝีมือให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต มีการสร้าง หลักประกันที่มั่นคงให้กับแรงงาน ตลอดจนการบริหารจัดการดูแลแรงงานต่างชาติดที่มีประสิทธิภาพและ มาตรฐาน เพื่อให้สามารถตอบสนองการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของประเทศในอนาคต

(๓) พัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ ที่เข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อาทิ พัฒนาและยกระดับผู้ผลิต ผู้รับช่วงผลิต และพัฒนาผลิตภัณฑ์ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมให้เติบโตอย่างสมดุลตามศักยภาพของพื้นที่ ด้วยการกำหนดธุรกิจที่มีศักยภาพและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจและเกษตรกร ในแต่ละพื้นที่ เพิ่มมูลค่าสินค้าและ บริการด้วยภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน SMEs ที่มีศักยภาพขยายการลงทุนไปใน ต่างประเทศ

(๔) ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าว ไกลสู่สากล เป็นช่องทางในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยจะปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจาก “การพัฒนานำตลาด” มาเป็น “ตลาดนำการพัฒนา” โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ หนึ่ง การส่งเสริม ๑๖ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ OTOP ตามกลุ่ม (Segment) ได้แก่ กลุ่มดาวเด่น จะให้ความสำคัญกับพัฒนามาตรฐานสู่สากลและ การสร้างแบรนด์ กลุ่มเอกลักษณ์เน้นเสริมสร้างจุดเด่นและความต่างที่ตรงใจลูกค้าและสร้างแบรนด์ และ กลุ่มพัฒนาเพื่อเข้าสู่ตลาดแข่งขันเน้นการเพิ่มผลผลิต ยกระดับมาตรฐานและขยายตลาดกลุ่มสุดท้าย คือ กลุ่มปรับตัว เพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่การผลิตจะเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และทักษะ ตลอดจนขยายตลาดและค้นหา ความเก่ง สอง การเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการ OTOP ด้วยการปรับโครงสร้างคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติให้สอดคล้องกับการส่งเสริมตามกลุ่มและทบทวนหลักเกณฑ์ การประเมินระดับผลิตภัณฑ์และการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP รวมทั้งตั้งศูนย์กลางสนับสนุน OTOP

(๕) พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน และกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง ให้สามารถพึ่งพาตนเอง โดยในส่วนของพัฒนาวิสาหกิจชุมชน จะเน้นการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ สร้าง เครือข่ายตลาด จัดตั้งกองทุนวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ในการประกอบวิสาหกิจชุมชน และเตรียม ความพร้อมของเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการพัฒนาสถาบันเกษตรกร เช่น สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร เป็นต้น จะให้ความสำคัญกับเพิ่มศักยภาพการเชื่อมโยงระบบการผลิต กับตลาด ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสหกรณ์เป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ชุมชน รวมทั้งพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการสหกรณ์วิถีชีวิตประชาชนนอกระบบการศึกษา

๒.๔ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดย

(๑) เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรม เศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้าน การผลิตร่วมและช่องทาง การตลาดร่วมกัน

(๒) พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้ เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

(๓) พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย ใช้ พลังงานและ ทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ มีผังเมืองที่ เหมาะสมเกื้อกูลต่อการ ดำรงชีวิตของชุมชนและการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มี อนาคต มีระบบขนส่งสาธารณะใน เขตเมืองและเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ ยกย่องการ บริหารจัดการและรวมองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถสูง

๒.๕ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดย

(๑) ด้านการขนส่ง ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนน สู่การขนส่งที่ ต้นทุนต่ำรวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งไป สู่เมืองศูนย์กลางของ ภูมิภาคทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมบราวง และอุตสาหกรรมซ่อมบำรุง อากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของ ประเทศ

(๒) ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจายประเภท ของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และนำไปสู่การสร้าง ๑๗ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการ ปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ อุตสาหกรรมที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับ ประเทศในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางซื้อขายพลังงานในภูมิภาค

(๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เน้นการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ICT ที่เป็น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญระดับ มาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรมบริการภาครัฐแบบ บูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษา และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(๔) การวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายที่เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อย กว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๒๐:๘๐ โดยบูรณาการงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยหลักของ ประเทศ และสนับสนุนวิจัยที่มุ่ง เป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน อาหาร แปรรูป และสุขภาพและชีวเวชศาสตร์ อากาศยาน และ ผลิตภัณฑ์ไบโอเบส รวมทั้งงานวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้ จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและ พัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เช่น พัฒนานักวิจัยและ สนับสนุนนักเรียนทุนรัฐบาลทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาการขาดแคลน บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในภาคการผลิตและบริการ เป็นต้น

๒.๖ การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทนำในภูมิภาค และเวทีโลก และสนับสนุนให้เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ช่วงเวลาที่พลังอำนาจทาง เศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียกำลังเพิ่มขึ้น โดย

(๑) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงกับประเทศ ยุทธศาสตร์และประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคง ในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และในระดับโลก เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

(๒) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการ ทางการศึกษา การ ให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์ และ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุน การลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุน และผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้าน พลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัยใน ทุกรูปแบบ

(๔) ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความ สมดุลของ ความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทาง เศรษฐกิจของ ประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศและองค์กรระหว่างประเทศทั้งใน และนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมการขยายความร่วมมือระหว่างอนุภูมิภาคและภูมิภาคกับ ประเทศนอกภูมิภาคบนหลักของการ รักษาคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

(๕) เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการ ผลักดันการพัฒนาใน อนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความ ๑๘ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและทางเทคนิคกับประเทศกำลังพัฒนาในการ พัฒนาด้านความเชื่อมโยงทาง เศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

(๖) สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี และ ส่งเสริมการค้า กับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดท่าทีเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เร่งรัดการใช้ ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้ แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้ง วางแนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น (๗) สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการ ต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนา ประเทศต่อภาคส่วนต่าง ๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้ง ดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และ ภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจ และ ด้านอื่น ๆ ของประเทศไทย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยภายใต้สภาวะแวดล้อมประเทศที่เปลี่ยนแปลง อย่าง ต่อเนื่องและรวดเร็ว ส่งผลให้ต้องพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศสามารถปรับตัวใน สภาวะการเปลี่ยนแปลง บริหารความเสี่ยง และใช้ศักยภาพโอกาสได้เต็มตามกำลัง ความสามารถที่พร้อมรับกับการ พัฒนาที่จะเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต โดยคนไทยที่พึงปรารถนาในอนาคต จะต้องมีความรู้เพียงพอในการมีส่วนร่วม พัฒนาประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สามารถเรียนรู้ได้ต่อเนื่อง ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึก วัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง เข้ม แข็ง อบอุ่น สมาชิกทุกคนในครอบครัวรู้จัก หน้าที่ มีความรับผิดชอบ เป็นครอบครัวที่มั่งคั่งด้วยความอยู่ดีมีสุข มีความ เอื้ออาทรในครอบครัว และเป็น รากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยเริ่มพัฒนาตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต ช่วงการตั้งครรภ์/ แรกเกิด /ปฐมวัย ส่งเสริมอนามัย แม่และเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน มีทักษะความสามารถการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ วัยรุ่น/นักศึกษา ให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพที่สอดคล้องตามความต้องการ ของประเทศ และมีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง มีการท างานตามหลักการท างานที่มี คุณค่าเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้อยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีมีความสุข มีรายได้พอเพียงใน การดำรงชีวิต มีงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีหลักประกันทางสุขภาพ และมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการใช้ชีวิต รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเสริม พื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและ โรคเรื้อรังต่างๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเป็นพลังที่มีคุณค่าของสังคม

๓.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ โดยการปฏิรูปโครงสร้าง และระบบบริหารจัดการการศึกษาในทุกระดับ จัดโครงสร้างจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อ ผลลัพธ์และให้อี้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มี ความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัด การศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ๑๙ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัว ผู้เรียน รวมทั้งให้มีการปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบตั้งแต่ ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๓.๓ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดีโดยมุ่งเน้นการป้องกันและควบคุมปัจจัยที่คุกคาม สุขภาพ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ สนับสนุนการมีสุขภาพกายและจิตที่ดีการสร้างและเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพเพื่อน ำไปสู่การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมสุขภาพ การพัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ตลอดจนส่งเสริมการให้ ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ เพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงผลกระทบของ นโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๓.๔ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้อี้อต่อการพัฒนาคน โดยเสริมสร้าง ศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ วางรากฐานการพัฒนาจิตใจให้เข้มแข็ง มี คุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการสร้างค่านิยมหลักของไทยให้สมาชิกในครอบครัว การสร้าง ความอบอุ่นและความมั่นคงให้ครอบครัว และการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงาน การใช้ชีวิตส่วนตัวและ ครอบครัว

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

การพัฒนาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมในหลายมิติรายได้ มีความแตกต่างกันมากในระหว่างกลุ่ม โอกาสในการเข้าถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทรัพยากร กระบวนการ ยุติธรรม และบริการสาธารณะที่มีความแตกต่างกันและขาดความเป็นธรรม โดยเฉพาะในระหว่างภูมิภาคและ ระหว่างพื้นที่ต่างๆ มาโดยตลอด และเป็นสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ปรับเปลี่ยนจากสังคมที่มีความ เหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม เป็นสังคมที่คนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข อันเป็นพื้นฐาน สำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑ การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดย สร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการสาธารณสุข ขึ้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ความเป็นธรรมในการ เข้าถึงกระบวนการยุติธรรม เช่น อาทิจากการเข้าถึงปัจจัยการผลิต การปฏิรูปที่ดินและการถือครองที่ดิน และ การได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับ แรงงานนอกระบบที่มีรายได้น้อย การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมายที่ คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม

๔.๒ การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ โดยบูรณาการระบบ หลักประกันสุขภาพภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ มีการใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ พัฒนาการบริหารจัดการ ระบบสุขภาพด้วยการมีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข การส่งเสริม การอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การสนับสนุนความร่วมมือกัน ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการที่มีการลงทุน และใช้ทรัพยากรร่วมกัน การส่งเสริม ๒๐ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ การพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอุบัติใหม่อุบัติซ้ำ และการจัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข

๔.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิจาก ระบบผังเมืองและ ที่อยู่อาศัย การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การจัดการพื้นที่สาธารณะที่มีความปลอดภัยและเข้าถึงได้ง่าย สำหรับประชาชนทุกกลุ่ม การให้บริการทางสังคม ตลอดจนการพัฒนา นวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวัน สำหรับผู้สูงอายุ

๔.๔ การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทางวัฒนธรรม และความเข้มแข็งของชุมชน โดยการฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนาในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมตามหลักคำสอน ทางศาสนา การธำรงรักษา วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคม ท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย การบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดคุณค่า สามารถนำมาสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน บนพื้นฐานที่มีการจัดการทุนในชุมชน ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา ทั้งทุนทางทรัพยากร ทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางปัญญา เพื่อให้ชุมชน สามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน

๔.๕ การพัฒนาสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมจรรยาบรรณของ สื่อมวลชน ให้ยึดมั่นปฏิบัติตามหลักวิชาชีพที่ดีและรับผิดชอบต่อสังคม มีการปรับปรุงระบบตรวจสอบสื่อ และ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และพัฒนาภาคประชาชนให้มีความรู้เท่าทันสื่อโดยเฉพาะสื่อออนไลน์

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งการเจริญเติบโตเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ ทำให้มีการบุกรุกทำลาย และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเกินศักยภาพของระบบนิเวศ รวมทั้งก่อให้เกิดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ทั้งมลพิษทางน้ำ ทางอากาศ ขยะและของเสียอันตราย ขณะที่ขีดความสามารถและเครื่องมือใน การบริหารจัดการทั้งในรูปของการบังคับควบคุม และการให้สิ่งจูงใจ ยังไม่สามารถที่จะทำให้เกิดการใช้ ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดปริมาณของเสียลง ส่งผลให้ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง ในขณะที่ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับความท้าทายที่สำคัญยิ่งในมิติของการพัฒนา จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติที่

รุนแรงขึ้น ทั้งอุทกภัย และภัยแล้ง สร้างความเสียหายทั้งต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบกับพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีความ ซับซ้อนและเข้มข้นมากขึ้นจากมาตรการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อ การแข่งขันทางการค้าและการ ลงทุน สถานะดังกล่าว นำไปสู่การแย่งชิงทรัพยากร ความขัดแย้งระหว่างรัฐและประชาชน และระหว่าง ประชาชนที่รุนแรงมากขึ้น ดังนั้น ประเทศจึงต้องเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกัน ผลกระทบและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ปรับตัวไปสู่รูปแบบของการ ผลิตและการบริโภคที่ ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยพัฒนาการผลิตให้มี ประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน และลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ (๑๒๘ ล้านไร่) และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาค เศรษฐกิจ โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้ ๒๑ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘

๕.๑ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติดำเนินการ ปกป้องรักษาและฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้ทั้งป่าต้นน้ำลำธาร ป่าชุมชน และป่าชายเลน ดำเนินการปราบปราม และป้องกันการบุกรุกทำลายป่า อย่างเข้มงวด เร่งรัดการปลูกป่าโดยเลียนแบบระบบธรรมชาติกำหนดพื้นที่ ราบเชิงเขาเป็นแนวกันชน ส่งเสริมการปลูกป่า เศรษฐกิจที่มีระบบการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน บริหารจัดการ การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและ ชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้ โดยจัดทำแนวเขตให้เกิด ความชัดเจน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ และ ส่งเสริมแนวทางประเมินมูลค่าการให้บริการ ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์วางระบบป้องกันการกัด เาะชายฝั่ง ตลอดจนเสริมสร้าง ความเข้มแข็งและความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน

๕.๒ วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ทั้งช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เน้นการปรับ ระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนและแหล่งชะลอน้ำที่ เพียงพอ เพิ่มขีด ความสามารถในการเก็บกักน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ และการผันน้ำ โดยชุด ลอกรองน้ำและแหล่งน้ำ เพื่อ แก้ปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง ควบคู่กับกับแผนงานกำหนดพื้นที่รับน้ำอง และการ พัฒนาคลึงข้อมูล ระบบพยากรณ์ และ การเตือนภัย และแผนงานเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ ตลอดจนการปรับปรุง องค์กรและกฎหมาย รวมทั้งการสร้างการมีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

๕.๓ พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในทุกภาคเศรษฐกิจ เพื่อลดการ ปล่อยก๊าซเรือน กระจก โดยมุ่งเน้นการลดสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงาน หมุนเวียนในภาคการผลิตไฟฟ้า เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคการคมนาคมขนส่ง อุตสาหกรรม และ อาคาร ส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด น าเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนกำหนดกฎระเบียบ และสร้างกลไกให้ทุกภาค ส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัด พลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

๕.๔ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนา พื้นที่อุตสาหกรรม หนาแน่นให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมนิเวศต้นแบบ มีการบริหารจัดการวัตถุดิบและของเสีย อย่างเป็นระบบครบวงจร การ รวมกลุ่มของกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อบริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน มีกลไกเพื่อดูแลและ ประสานการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ บรรลุให้เป็นแผนพัฒนา ของจังหวัดและพื้นที่ ปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการ

พัฒนาสำหรับการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เน้นการเพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม สนับสนุนการเปลี่ยนของเสียให้เป็นพลังงานด้วย เทคโนโลยีที่เหมาะสมไม่ก่อให้เกิดสารพิษอันตราย เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งดูดซับมลพิษและเก็บกัก คาร์บอน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมการพัฒนาในเมืองหลักของประเทศ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ซึ่งเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนมีหลายรูปแบบ เช่น เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เมืองเกษตรสีเขียว เมืองคาร์บอนต่ำ และเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน เป็นต้น

๕.๕ การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยลดการก่อก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคการผลิตและการดำรงชีวิตประจำวัน เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยพัฒนาองค์ความรู้ บุคลากร องค์กร และ เครื่องมือในการบริหารจัดการ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรับมือกับการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ป้องกัน ฝักระวังและเตือน ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และจังหวัด ส่งเสริมการทำแผน ๒๒ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ บริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ โดยมีกลไกการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ และให้ข้อมูลอันจำเป็น เพื่อให้ทุก ภาค โดยเฉพาะชุมชนและประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการให้มากที่สุด

๕.๖ ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการผลิต การบริโภค และการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เพื่อประหยัดการใช้ทรัพยากรฯ ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพมากที่สุด และ ลดของเสียอันจะช่วยลดภาระงบประมาณภาครัฐในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีระบบภาษี สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาษีการปล่อยมลพิษและภาษีเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดค่าธรรมเนียม การจัดการมลพิษและภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนา ระบบการวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงโครงสร้างภาษีเพื่อส่งเสริมการ ประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทางเลือกและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทบทวนนโยบายการบริหารจัดการ โดย คำนึงถึงมูลค่าที่แท้จริงที่ได้คิดรวมค่าเสียโอกาสและมูลค่าในอนาคต เพื่อปรับปรุงระบบภาษีและค่าสัมปทาน ส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับปรุงระบบ โครงสร้าง องค์กร กลไก กระบวนการยุติธรรม และกฎหมาย ในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เน้นหลักการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีขีดสมรรถนะสูง ปราศจากการ ททุจริตและประพฤติมิชอบ มีกฎหมายที่เอื้อต่อการบริหารจัดการ สามารถตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า โปร่งใส และเกิดความเป็น ธรรมในการให้บริการสาธารณะ และ สอดคล้องกับทิศทางและบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก จำเป็นต้องมี กรอบแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๖.๑ การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ ด้านรายได้จำเป็นต้องปฏิรูประบบ ภาษีทั้งระบบ เพื่อเพิ่มรายได้ของภาครัฐและเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ โดยการปรับปรุงโครงสร้างภาษี อัตราภาษี ระบบการจัดเก็บ รวมถึงการ พิจารณาเพิ่มภาษีประเภทใหม่หรือแหล่ง รายได้อื่นที่ไม่มีภาษีให้สอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ เปลี่ยนแปลงไป ทางด้านรายจ่ายจะต้องมีการปฏิรูประบบ การใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ โดยการปรับปรุงพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และจัดให้มีกฎหมายที่เป็นกรอบ ในการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ มีการจัดทำงบประมาณระยะปานกลาง และระยะยาว เพื่อเป็นกรอบใน การวางแผนงบประมาณของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานของรัฐ และ

สนับสนุนการขับเคลื่อน นโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการจัดทำงบประมาณโดยยึดพื้นที่และประเด็นการพัฒนาที่สำคัญเป็นตัวตั้ง และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำงบประมาณได้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นเจ้าของและติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ

๖.๒ การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสมเกิดความคุ้มค่าและรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น โดยทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสม ยุบเลิกงานที่ไม่มีความจำเป็น ถ่ายโอนงานให้ภาคส่วนอื่น ได้แก่ ภาคเอกชน ท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชนรับไปดำเนินงาน แทน จัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้เหมาะสมกับบทบาทภารกิจที่รับผิดชอบ พัฒนาและปรับระบบวิธีการ ๒๓ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ปฏิบัติราชการให้ทันสมัย ลดความซ้ำซ้อน ลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ นำเทคโนโลยีและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศมาใช้เพื่อลดงบประมาณรายจ่ายด้านบุคลากรมา และเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการปฏิบัติราชการและเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ พัฒนาให้หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สามารถบูรณาการการทำงานภายในหน่วยงานและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน

๖.๓ การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ โดยวางระบบบริหารงานแบบบูรณาการในยุทธศาสตร์ที่สำคัญของประเทศให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนพัฒนา อำเภอ ชุมชน ท้องถิ่นและหมู่บ้าน กำหนดบทบาทภารกิจให้มีความชัดเจนว่าหน่วยงานใดรับผิดชอบในเรื่อง หรือกิจกรรมใด

(๑) พัฒนารูปแบบและวิธีการท างานของภาครัฐในระดับต่างๆ ระหว่างราชการ บริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลักเพื่อให้เกิดความร่วมมือ ประสาน สัมพันธ์กันในการปฏิบัติราชการและการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า ไม่ซ้ำซ้อน และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้เป็นแบบยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง รวมทั้งวางเงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณให้ กระทรวง/กรม ต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม

(๒) พัฒนากลไกหรือเครื่องมือในการสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือใน การพัฒนาพื้นที่ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดทำตัวชี้วัดระหว่าง กระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน การจัดทำตัวชี้วัดร่วมระหว่างกระทรวงและจังหวัด การจัดทำข้อตกลงหรือ สัญญาแผนงาน/โครงการและลงนามร่วมกัน การส่งเสริมให้ อปท. ร่วมกลุ่มกันจัดทำบริการสาธารณะ ในรูปแบบสหการ เป็นต้น

๖.๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ โดยวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่องบประมาณประเทศ

(๑) สรรหา และจงใจให้คนรุ่นใหม่ที่มีขีดสมรรถนะสูงเข้ามาสู่ระบบราชการไทย ทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่มีความเหลื่อมล้ำของแต่ละหน่วยงานภาครัฐ สนับสนุนให้มีการ แลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีขีดสมรรถนะสูงสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ประเทศ ปรับกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยมของบุคลากรภาครัฐให้ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแก่บุคลากรภาครัฐทุกระดับอย่างจริงจัง

(๒) เสริมสร้างระบบคุณธรรมและวางมาตรการที่เหมาะสมในการแต่งตั้ง โยกย้าย บุคลากรภาครัฐ เช่น ปรับปรุงระบบสรรหา คัดเลือก และกลั่นกรองบุคลากรภาครัฐทุกระดับในการแต่งตั้ง เข้าสู่ตำแหน่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงต้องคำนึงถึงความดีงาม ความมีคุณธรรมและ จริยธรรมเป็นแนวทางประกอบการพิจารณา ด้วย

๖.๕ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กร ภาคเอกชน ภาค ประชาสังคม ชุมชนและประชาชน และเครือข่ายต่างๆ สอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบของบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ ๒๔ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ และกรอบการปฏิรูป ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ถูก ขัดขวาง รวมทั้งการพัฒนาาระบบ ตรวจสอบสาธารณะและผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก ที่ผ่านการฝึกอบรมเข้ามา ดำเนินการตรวจสอบการ จัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ

๖.๖ การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ เป็นการพัฒนางานบริการของ หน่วยงานภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการทั้งประชาชนและ นักธุรกิจเอกชน ตลอด ช่วงชีวิต โดยยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการพัฒนาศูนย์กลางการให้บริการ ประชาชนด้วยระบบ e-Service อย่าง เหมาะสม จัดทำฐานข้อมูลงานบริการที่มีประสิทธิภาพ ผู้รับบริการ ทุกคนสามารถเข้าถึงงานบริการภาครัฐได้ง่าย สะดวก และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการ เช่น การให้บริการ ณ จุดให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ ศูนย์บริการร่วม การ จัดให้มีศูนย์รับเรื่องร้องเรียนและ ร้องทุกข์จากประชาชน การให้บริการผ่านระบบโทรศัพท์ การให้บริการ Online ผ่าน ทางเว็บไซต์ และการ ให้บริการผ่านโปรแกรมประยุกต์บนโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาช่วย สนับสนุน พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน ยกย่องระดับประสิทธิภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐให้สามารถ ให้บริการเชิงรุกทั้งในเรื่องของการให้ข้อมูล การทำธุรกรรมกับหน่วยงานภาครัฐผ่านระบบ digital service และการ ให้บริการตลอดช่วงชีวิตเพื่อน ำไปสู่การจัดทำ Web Portal ของงานบริการภาครัฐที่เชื่อมโยงกับระบบ digital service ของหน่วยงานต่างๆ ในอนาคต

๖.๗ การปรับปรุงแก้ไข และยกเลิกกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่ล้าสมัย เป็นอุปสรรค ไม่เป็น ธรรม ไม่สอดคล้อง และไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจ ข้อตกลงระหว่างประเทศและการ แข่งขันระหว่างประเทศ ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่สร้าง ภาระให้กับประชาชน หรือเปิดช่องให้เกิดการ ทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ รวมทั้งการออก กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับใหม่ในระยะต่อไปจะต้อง มีการพิจารณาและตรวจสอบความจำเป็นก่อนการ ออกกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับดังกล่าว เพิ่มศักยภาพหน่วยงาน ภาครัฐที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทาง กฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชน และประชาชนได้ตาม หลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และเพิ่มศักยภาพบุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายเข้ามามีส่วนให้ ความรู้และ เสริมศักยภาพทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีทางปกครอง การยกร่างกฎหมาย การตีความกฎหมายของ บุคลากรภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและแก้กฏการทำงานให้กับประชาชน

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจแข่งขันได้
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทย จะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน และ ภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ การเกิด ภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ ประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพ การศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบ แนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนด วิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และ กรอบหลักการของ การวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการ กำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมี ความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้าน การขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็น แหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

(๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑.๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๑.๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๑.๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๑.๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๒.๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒.๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๒.๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

(๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๓.๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๓.๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

(๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔.๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๔.๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๔.๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔.๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔.๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

(๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๕.๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๕.๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๕.๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

(๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑.๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

(๑.๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ ขึ้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิต และระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

(๑.๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและ ดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้า และช่องทางการตลาดที่เป็น ของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

(๑.๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่าง เมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ อิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐาน การผลิตในภูมิภาคอาเซียน

(๑.๕) การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้าน วัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้ง ส่งเสริมการ

เพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และ แหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริม และเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและ ทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำ กฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถ แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดย สนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้ง ประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยง การผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการ พัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้าม ประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่ สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๒.๑) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและ ประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

(๒.๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบ ต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

ระบบการ ประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรี ยนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการ เรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและ การใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

(๒.๓) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การแพทย์ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการ ระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร ทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและ การใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพใน รูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพ ของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และ ศูนย์กลางบริการวิชาการและ งานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข ภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

(๒.๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดย การ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ในรูปแบบที่ หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแล ผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวิถีชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๓.๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ แรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับ โครงสร้าง ค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบ มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพ ทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้อง กับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการ อุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดย สนับสนุนปัจจัยการผลิต

(๓.๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน ระดับปัจเจก โดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่าง หลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบ สาธารณูปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดใน เมืองโดยดำเนินการร่วมกับ ภาคธุรกิจเอกชน

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระ ค่าใช้จ่าย ร่วมกัน (Cost Sharing)

รายย่อยที่ไรที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการ แผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และ ภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(๓.๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

(๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

(๔.๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้าน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและ ระบบ สาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการ บริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

(๔.๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความ สะดวกและมี ประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

(๔.๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้ นัก ลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในพื้นที่ ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ ประโยชน์การบริหารจัดการ แรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก ด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดน ระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

(๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดย คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบ สารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริม การปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปัน ผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการ อนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่ เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือ ครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความ ยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้าง ศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ

การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าใน อนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษ ต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพ อนามัยของประชาชน

(๕.๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้ แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและ ค่าธรรมเนียม เพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

(๕.๓) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่ เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ สามารถปรับ ระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมี ศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

(๕.๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้ง ทางอากาศ ชยะ นำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดีให้กับ ประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบ การจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้ แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

(๕.๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการทำแผน แม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ

(๕.๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาค ส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบ ฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความ ร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการ ป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถ ปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการ ลงทุนของ ภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้ง การ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

(๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๖.๑) การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ ทุกภาค ส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อจัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตาม กระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจ ในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

(๖.๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

(๖.๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วน ต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖.๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็น จำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑.๓.๑) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาลักษณะควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

(๑) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค
ลุ่มแม่น้ำโขง”

(๒) วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อแก้ไขปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

(๒) เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

(๓) เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

(๔) เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(๕) เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(๓) เป้าหมาย

(๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

(๔) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค	๘๙๒,๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำโดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ ตามแนวทางกาฬสินธุ์โมเดล และหนองบัวลำภูโมเดล

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสโดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ในบั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยการกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อ่างทอง ฉะเชิงเทรา มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งอาหารอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง ฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคใบไม้ตับ และผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อส่งเสริมศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครื่องข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อยโดยยึดหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรอัต
ลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศ การพัฒนาการเกษตร
สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน
หรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์
ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐาน
เกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดย
ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้
สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วม
ในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชนรวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม
โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสมและเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อ
การขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม
สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตร
อินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้า
ผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความ
ต้องการของตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม
ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าในการแปรรูปผลิต
สินค้า ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพ
ตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืช
สมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม
นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนมในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดย
สนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุง คุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยง
และทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการ
จำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค
โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ
(พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์
และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผล
ต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้
นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบ
วงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดย
พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่ม

ขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และตอนล่าง ๒ ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติกชีวภาพ (bioplastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือนมาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนาผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce, E-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัย สร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพและให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน การรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

๘) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุกเพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในขั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และและเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) เพื่อส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูการ ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์แต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาการพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาศูนย์และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อัญญาเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาเชื่อมโยงถนนระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วมมีความสุขเรียนรู้แบบ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เกเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาใน

ด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนคนไทยเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

**(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
แนวทางการพัฒนา**

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจระ-อุบลราชธานี และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรมพื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น เมืองนครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานี โดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน ทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่งและพัฒนาพื้นที่บริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ นครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

๕) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบรางที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น และพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

(๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอสนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาลิขิตอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อเสริมศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

(๑.๓.๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพบริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคตรวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยวโลจิสติกส์ และส่วนภูมิภาคผู้นำโขง”

เป้าประสงค์ เชิงวิสัยทัศน์

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จากเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้

- ๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) เพิ่มผลิตภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์รวม แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๒) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรรูป

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละของจำนวนแปลง ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการหน้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้าการบริการ และโลจิสติกส์

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพSMEsและเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๓) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

(๑.๓.๓) แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๑. วิสัยทัศน์จังหวัดร้อยเอ็ด

“เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ท่องเที่ยววัฒนธรรมอีสาน
และเมืองสุขภาพ ในปี พ.ศ.๒๕๖๔”

๒. พันธกิจ

๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เพิ่มศักยภาพการบริหารทรัพยากรและสินค้าการเกษตรเพื่อเป็นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

๒.๒ พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เชื่อมโยงการบริการสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งวัฒนธรรมอีสาน ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๒.๓ พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยกกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

๒.๕ สร้างความมั่นคงภายในและส่งเสริมการให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. เป้าประสงค์รวม

๓.๑ ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิมูลค่าสูงและได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้

๓.๒ ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี หลุดพ้นความยากจน พึ่งตนเองได้

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร สู่มาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคมให้เข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารจัดการภาครัฐ

๕. กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
และอาหารปลอดภัย

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ อาหารปลอดภัย

๒. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (๑๐ กิโลกรัมต่อปี)
๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
๓. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๖๐)
๔. พื้นที่การเกษตรแบบแปลงใหญ่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขึ้น ๕๐ แปลง
๕. ร้อยละของหมู่บ้านมีตลาดสินค้าเกษตรชุมชนในปี ๒๕๖๔ (ร้อยละ ๕๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่ที่มีศักยภาพของจังหวัดเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์
๒. ส่งเสริมและปรับเปลี่ยนพื้นที่นาให้เหมาะสมไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ หรือเกษตรกรรมทางเลือก
๓. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร และแปรรูป ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้เกษตรอินทรีย์ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่นและตลาดอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

เป้าประสงค์

๑. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน
๒. เศรษฐกิจดี และมีอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคนอกการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าการค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๓. อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
๔. รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐ ต่อปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและงานประเพณีวัฒนธรรมอีสาน ต่อเนื่องทั้งปี
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๓. ส่งเสริมตลาดการค้า การลงทุน อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และส่งเสริมการจัดบริการสุขภาพ (Medical Hub)
๔. พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน และพัฒนา SMEs เพื่อการค้าและส่งออก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคมให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์

1. เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมตามวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีอาชีพมีรายได้
2. คนมีสุขภาวะที่ดี สังคมเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
2. ไอคิวของเด็ก เยาวชน อายุ ๖ - ๑๕ ปี เฉลี่ยเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๖๔ เท่ากับ ๑๐๑
3. อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด มะเร็ง เบาหวาน และทางเดินหายใจ เรื้อรังลดลง ร้อยละ ๒๐
4. ร้อยละของผลิตภาพแรงงานจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
5. ร้อยละของผู้อายุเข้าสู่ระบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (ร้อยละ ๙๕)
6. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง (ร้อยละ ๘๐)

กลยุทธ์

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
2. สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดีและสร้างเมืองสุขภาพ
3. สร้างความเสมอภาครองรับสังคมผู้สูงอายุ และจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ
4. พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน
5. แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. เกษตรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี
2. คืนความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)
2. พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น (จำนวน ๖๐๐ ไร่/ปี)
3. ชยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๑๕
4. ครัวเรือนมีการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นต่อปี ร้อยละ ๐.๕

กลยุทธ์

1. พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. พื้นที่ป่าไม้ให้อุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน
3. บริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ให้มีคุณภาพ
4. พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารจัดการภาครัฐ เป้าประสงค์

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการจากหน่วยงานภาครัฐด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

- ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ ๘๕)
- จำนวนหมู่บ้านสีขาวปลอดภัยเสพติด (ร้อยละ ๙๕)
- อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง ๒ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนต่อปี
- ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๙๐)

กลยุทธ์

- เสริมสร้างการมีส่วนร่วมด้านความมั่นคงภายในให้มีประสิทธิภาพ
- ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสพติด
- เพิ่มศักยภาพการเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดอุบัติเหตุทางธรรมชาติ
- เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและการให้บริการภาครัฐ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

“เป็นท้องถิ่นที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”

พันธกิจ

- ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง
- ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ
- ประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาจากภายในท้องถิ่น

เป้าประสงค์รวม

- ท้องถิ่นมีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. ท้องถิ่นมีสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๒. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๔. จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน
๒. บริหารจัดการน้ำ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. บำรุงรักษาป่าและน้ำอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์

๑. พลเมืองมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๒. ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๑๐๐ ของเด็ก/นักเรียน และเยาวชน ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. ร้อยละ ๘๕ ของประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต
๓. ร้อยละ ๕๐ ของแรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ
๔. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคอนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ สืบสานองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ลดต้นทุนให้กับสินค้าและบริการ สนับสนุนชุมชนต้นแบบ
๓. พัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งแรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ แรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือ ความเชี่ยวชาญ

๔. พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมการป้องกันและ
ระงับการระบาดของโรคติดต่อ ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน และการเข้าถึงการรักษาของผู้
ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน
๒. สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๕ ของการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้นต่อปี
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๓. ร้อยละ ๕ ต่อปีของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การบริการ การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น
๔. จำนวนนวัตกรรมทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ โครงการ/ปี)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของ
ผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
และการบริการของจังหวัด
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ผลผลิตของกลุ่มอาชีพต่างๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ
การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน
๔. พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากล
เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

เป้าประสงค์

๑. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น (๑๒,๐๐๐ คน/ปี)
๒. ร้อยละ ๑๐๐ ของการมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆ
๓. ร้อยละ ๑๐๐ ของการตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน คำนึงถึงหลักนิติธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และมีคุณธรรม จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ ด้าน อย่างต่อเนื่อง
- บริหารแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาส ในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
- ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ ของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

๑.๕ ประเทศไทย ๔.๐ โมเดลเศรษฐกิจใหม่

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ “โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล” ภายใต้การนำของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางในการพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาส และภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ และเป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั้นหมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติสำคัญ คือ

- เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม”
- เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
- เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ

- เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
- เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ซึ่งรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
- เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services
- เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการพัฒนา “เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่” (New Engines of Growth) ด้วยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ “ความหลากหลายเชิงชีวภาพ” และ “ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม” ให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness&Bio-Med)
๓. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

ทั้ง ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะเป็นแพลตฟอร์มในการสร้าง “New Startups” ต่างๆ มากมาย อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) ในกลุ่มที่ ๑ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Meditech) สปา ในกลุ่มที่ ๒ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) ในกลุ่มที่ ๓ เทคโนโลยีด้านการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Marketplace) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) ในกลุ่มที่ ๔ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) ในกลุ่มที่ ๕ เป็นต้น

“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการถักทอเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลักที่ต้นน้ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่อยู่กลางน้ำ และ Startups ต่างๆ ที่อยู่ปลายน้ำ โดยใช้พลัง “ประชารัฐ” ในการขับเคลื่อนผู้มีส่วนร่วมหลักจะประกอบด้วยภาคเอกชน ภาคการเงิน การธนาคาร มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่างๆ โดยเน้นตามความถนัดและจุดเด่นของแต่ละองค์กร และมีภาครัฐเป็นตัวสนับสนุน ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ จะมีภาคเอกชน คือ กลุ่มมิตรผล บริษัท ไทยยูเนี่ยนโพรเซสโปรดักส์ และเครือเจริญโภคภัณฑ์ เป็นแกนหลัก โดยมีภาคการเงิน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารออมสินสนับสนุนทางการเงิน มีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยในภูมิภาคต่างๆ เป็นแกนนำในการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ร่วมกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างประเทศ อาทิ มหาวิทยาลัย Wageningen ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอันดับหนึ่งของเนเธอร์แลนด์ มหาวิทยาลัย Purdue, UC Davis และ Cornell ซึ่งจะมีภาครัฐคอยให้การสนับสนุน เช่น กระทรวงการคลัง และสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ซึ่งหนึ่งในโครงการที่กำลังผลักดันผ่านกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ การจัดตั้งเมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis) เป็นต้น

โดยทั้ง ๕ กลุ่มเทคโนโลยีหลักและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นส่วนหนึ่งของ “๑๐ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” (๕ อุตสาหกรรมที่เป็น Extending S-Curve บวก ๕ อุตสาหกรรมที่เป็น New S-Curve) ที่รัฐบาลได้ประกาศไปก่อนหน้านี้แล้ว กล่าวคือ ใน “๑๐ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” จะมีบางกลุ่มอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่ยังต้องพึ่งพิงการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก อาทิ อุตสาหกรรมการบิน (Aviation)

ส่วนใน ๕ กลุ่มเทคโนโลยีหลักและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน “ประเทศไทย ๔.๐” จะเป็นส่วนที่ประเทศไทยต้องการพัฒนาด้วยตนเองเป็นหลัก แล้วค่อยต่อยอดด้วยเครือข่ายความร่วมมือจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ “บันได ๓ ขั้น” ของ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของ “การพึ่งพาตนเอง พึ่งพากันเอง และรวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง” นั้นเอง

กล่าวโดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” มี ๓ ประเด็นที่สำคัญ

- ๑) เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม
- ๒) เป็น “Reform in Action” ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน
- ๓) เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” โดยเป็นประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเต็ม รู้จักพอ และรู้จักปัน”

๑.๖ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปีตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไข เพื่อให้รอดพ้นวิกฤติและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

นิยามของความพอเพียง

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และความเสียหายจากความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

สร้างและพัฒนาเครือข่ายในการขับเคลื่อน โดยการเชื่อมโยงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างแกนนำเครือข่ายขับเคลื่อน ในการสานต่อองค์ความรู้และรวมพลังในการดำเนินกิจกรรมให้ไปในทิศทางเดียวกัน

จัดทำหรือถอดบทเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จากกิจกรรมตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม (Show Cases/Practices) ในสาขาต่างๆ อาทิ เกษตร อุตสาหกรรม บริการ ระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชนธุรกิจขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ทั้งที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว โดยใช้ให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอเพียง หรือ ไม่พอเพียง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายเศรษฐกิจพอเพียงในสังคม

พัฒนาแนวคิดให้ชัดเจน โดยสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาที่มีหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยสร้างและเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการไตร่ตรองและเรียนรู้จากการปฏิบัติ เพื่อตระหนักถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ร่วมกัน

สร้างสื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่มีพลัง จากการประมวลความรู้และบทเรียนต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และเกิดความสนใจโดยเน้นการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่ กลุ่มเป้าหมายขยายผลไปยังภาคส่วนต่างๆ ในหลากหลายมิติ ให้เกิดกระแสพลังเครือข่ายที่แรงมากพอที่จะทำให้กระแส เศรษฐกิจพอเพียงขยายออกไปเรื่อยๆ ในวงกว้างอย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการ ดำเนินชีวิต โดยประชาชนแต่ละภาคส่วนน้อมรับเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิต

๑.๗ แผนพัฒนาอำเภอพนมไพร ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

“พนมไพรมุ่งเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายข้าวหอมมะลิชั้นดี คู่กับการพัฒนาระบบชลประทาน พัฒนาคุณภาพคนและผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มรายได้ ส่งเสริมประเพณีและการท่องเที่ยว เสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของประชาชน”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็ง กลยุทธ์

๑. พัฒนาการผลิตข้าวเปลือกขาวดอกมะลิ ๑๐๕ โดยวิธีเกษตรดีที่เหมาะสม : พันธุ์ดี ปุ๋ยอินทรีย์ สารชีวภาพ น้ำดี เก็บเกี่ยวดี เก็บรักษาดี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การส่งเสริมการแปรรูปข้าวหอมมะลิ
๓. การพัฒนาการตลาดข้าวหอมมะลิ
๔. การส่งเสริมการปลูกพืชระยะสั้น
๕. การสนับสนุนผลิตภัณฑ์แปรรูปโดยใช้ข้าวหอมมะลิเป็นวัตถุดิบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งผลิตภัณฑ์ชุมชน กลยุทธ์

๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับมาตรฐาน
๒. พัฒนาการตลาด/แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
๓. การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
๔. การยกระดับฝีมือกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน
๕. ประชาสัมพันธ์ตำนาน เรื่องราว คุณภาพ
๖. สนับสนุนศูนย์ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนครบวงจร
๗. สร้างศูนย์รวมจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบคลองส่งน้ำชลประทานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในท้องถิ่น ปรับปรุงการนำน้ำไปใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำถ้ำโอน สนับสนุนสระน้ำในไร่นาตามทฤษฎีใหม่
๒. สร้างเครือข่ายจัดการน้ำในท้องถิ่น เช่น เครือข่ายทฤษฎีใหม่ อนุรักษ์ป่า ฝักระวังภัยจากน้ำ อนุรักษ์คุณภาพน้ำ

๓. พัฒนาและปรับปรุงการส่งกระจายน้ำ เชื่อมโยงแหล่งน้ำให้พื้นที่ขาดแคลนน้ำและด้อยโอกาส ลดความสูญเสียในระบบส่งน้ำ
๔. ปรับปรุงลำน้ำที่ตื้นเขิน แหล่งน้ำต่างๆ เพื่อเพิ่มความจุ
๕. พื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารให้สมบูรณ์ เพิ่มการกักเก็บน้ำในดิน ชะลอความเร็วของน้ำป้องกันชะล้างของดินโดยส่งเสริมการปลูกป่า ฝายต้นน้ำ หญ้าแฝก
๖. สนับสนุนองค์กรชุมชน องค์กรกลุ่มน้ำและเครือข่ายให้เข้มแข็งโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาส่งเสริมประเพณีและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตท้องถิ่น
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์
๓. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๔. เพิ่มประสิทธิภาพด้านบริการนักท่องเที่ยว
๕. ประชาสัมพันธ์ ประเพณี และสถานที่ท่องเที่ยว ผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคนและสังคมให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์

๑. สร้างบทบาทสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน
๒. ส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาครอบครัว
๓. ส่งเสริมบทบาทเครือข่ายและชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและพัฒนาครอบครัว
๔. เสริมสร้างและสนับสนุนให้ครอบครัวใช้เวลาและทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีคุณภาพ
๕. พัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อเชิงรุก
๖. การเสริมสร้างสุขภาพชุมชน
๗. การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
๘. การขยายโอกาสในการเรียนของนักเรียน/นักศึกษาด้อยโอกาส

๑.๘ นโยบายการพัฒนาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว นายบุญโพธิ์ จำหาล้า ที่แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ซ่อมแซม ปรับปรุงพัฒนาเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ ให้สามารถติดต่อเชื่อมโยงทั้งเส้นทางหลัก-สายรอง และเส้นทางคมนาคม เพื่อการเกษตรให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น
๒. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

นโยบายด้านพัฒนาแหล่งน้ำ

๑. พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอและมีคุณภาพด้านน้ำอุปโภค-บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ปรับปรุงซ่อมแซม ก่อสร้างทางระบายน้ำเพื่อแก้ปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนที่ประสบปัญหาอย่างทันท่วงที โดยจัดตั้ง “ศูนย์กู้ชีพกู้ภัยประจำตำบล”

นโยบายสาธารณสุข

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชน สถาบันครอบครัว อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ให้มีบทบาทในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ขยายผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง การสร้างเสริมสุขภาพ และการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมทั้งการป้องกันโรค
๒. ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทุกชนิด โดยสนับสนุนให้ชุมชนได้รู้จักการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
๓. เฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนให้อยู่ในระดับมาตรฐานความปลอดภัย รวมทั้งกำหนดมาตรการเร่งรัดให้มีการกำจัดสิ่งปฏิกูล ขยะติดเชื่อ ตลอดจนจัดหาหน้าสะอาดเพื่อการบริโภคให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขชุมชนร่วมกับประชาชน
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเฉพาะการควบคุมอาหารและยาที่มีวางขายในชุมชน เพื่อประชาชนได้บริโภคอาหารและยาที่ปลอดภัย
๖. สนับสนุนอาคารสำนักงานสาธารณสุขชุมชน เพื่อให้บริการแก่พี่น้องประชาชนในพื้นที่รอบนอกโดยการจัดให้อาสาสมัครสาธารณสุขเป็นผู้ให้บริการ

นโยบายด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาในทุกระดับ ให้ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องต่อสถานการณ์อย่างทันทั่วถึง
๒. ส่งเสริมการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต โดยให้บริการด้านการเรียนการสอนในวิทยาการต่าง ๆ อย่างหลากหลายเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๓. ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เสริมการศึกษาของประชาชนให้สามารถนำไปประยุกต์ทางความคิด เพื่อใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้สิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมให้กระบวนการศึกษาของเยาวชน มีวิสัยทัศน์ของความเป็นมนุษย์อย่างครบถ้วน
๔. สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬา การให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการกีฬาอย่างจริงจัง ควบคู่กับการสร้างเอกภาพในการบริหารและการจัดการด้านการกีฬาที่มีประสิทธิภาพ
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา ฟันฟู อนุรักษ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นที่ดีงาม “ฮิตสิบสองครองสิบสี่”
๖. ส่งเสริมทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนและรวมพลังเพื่อการพัฒนาประเทศชาติสืบต่อไป
๗. ส่งเสริมและสนับสนุน อาหารกลางวัน สื่อการเรียนการสอน และเครื่องอุปโภคบริโภคให้ครอบคลุมทุกโรงเรียนในตำบล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

๑. วิสัยทัศน์

“ตำบลน่าอยู่ เชิดชูวัฒนธรรม นำคุณภาพชีวิตที่ดี
มีการศึกษา ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒. ยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๓. กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

- ๑. เพื่อพัฒนาบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม ระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน
- ๒. พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีมาตรฐาน เพียงพอทั่วถึง

ตัวชี้วัด

- ๑. จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
- ๒. จำนวนถนนที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมเพิ่มขึ้น
- ๓. จำนวนรางระบายน้ำที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
- ๔. จำนวนสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย

- ๑. จำนวนถนนที่ก่อสร้างเพิ่มขึ้น ปีละ ๙ สาย
- ๒. จำนวนถนนที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม ปีละ ๙ สาย
- ๓. จำนวนรางระบายน้ำที่ก่อสร้างเพิ่มขึ้น ปีละ ๙ แห่ง
- ๔. จำนวนระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เพิ่มขึ้น ปีละ ๓ แห่ง

กลยุทธ์

- ๑. ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม และทางระบายน้ำ
- ๒. ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้เพียงพอทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมตามวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีอาชีพมีรายได้
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๓. คนมีสุขภาพภาวะที่ดี สังคมเข้มแข็ง
๔. ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขพ้นระดับความยากจนอย่างยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

๑. เด็กและเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพจิต และสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง
๓. ประชาชนมีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพอย่างยั่งยืน

ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ปีละ ๔ โครงการ/กิจกรรม
๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ปีละ ๕ โครงการ/กิจกรรม
๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ปีละ ๕ โครงการ/กิจกรรม

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย
๒. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ การป้องกันโรค การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจของประชาชน
๓. สร้างความเสมอภาครองรับสังคมผู้สูงอายุ และจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ
๔. แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาประชาธิปไตย
๓. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. เพื่อเพิ่มศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
๕. เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. ร้อยละของประชาชนที่ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง
3. ร้อยละของผู้ประสบสาธารณภัยต่างๆ ที่ได้รับการช่วยเหลือ
4. จำนวนวัสดุอุปกรณ์ เพื่อส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้กับประชาชน ปีละ ๕ โครงการ/กิจกรรม
2. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลที่สำคัญ ปีละ ๒ โครงการ
3. จำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่จัดซื้อเพื่อส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๒ รายการต่อปี

กลยุทธ์

1. เพิ่มศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพิ่มศักยภาพเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดอุบัติเหตุทางธรรมชาติ
3. ส่งเสริมมาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลที่สำคัญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการบริหารสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. เพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

1. กิจกรรมเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการบริหารสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. กิจกรรมเพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการบริหารสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปีละ ๑๐ โครงการ/กิจกรรม
2. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น ปีละ ๖ โครงการ/กิจกรรม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
2. ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี
2. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ ท่วถึง เป็นธรรมและยั่งยืน

๓. คืนความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
๔. กำจัดและลดปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่อย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี
๒. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ได้รับการพัฒนา พื้นฟู บำรุงรักษา
๓. ที่สาธารณประโยชน์ได้รับการอนุรักษ์พื้นฟู มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
๔. ขยะมูลฝอยของเสียอันตรายได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง

ค่าเป้าหมาย

๑. หมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี ร้อยละ ๗๕
๒. แหล่งน้ำได้รับการพัฒนา พื้นฟู บำรุงรักษา ปีละ ๕ แห่ง
๓. มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อลดปริมาณขยะในพื้นที่ ปีละ ๒ โครงการ/กิจกรรม

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
๒. ส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน
๓. บริหารจัดการ แก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบ และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ให้มีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนได้รับบริการด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม
๒. การบริหารราชการมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และมีความคุ้มค่าในเชิงภารกิจภาครัฐ
๓. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเร่งด่วน และรับการตอบสนองความต้องการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของรัฐ
๒. ร้อยละของประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจ

ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนที่มีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
๒. ประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

กลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและการให้บริการภาครัฐ
๒. ปรับปรุงอาคารสถานที่ พัฒนาอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการให้ทันสมัย

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีงบประมาณในการดำเนินงานโดยตนเอง - มีผู้รับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง - มีแผนงานโครงการที่จะทำอย่างชัดเจน - องค์กรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบในการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ - มีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน - มีแผนงานโครงการแต่ไม่สามารถทำตามแผนงานได้ - ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนให้ความร่วมมือในการดำเนินการ - โครงการที่มีขนาดใหญ่สามารถประสานงานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการได้ - ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึง 	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่รับผิดชอบมีขนาดใหญ่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ในคราวเดียว - โครงการที่ประชาชนต้องการให้ อบต.ช่วยเหลือมีงบประมาณที่สูงซึ่ง อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้

๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีการดำเนินการรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคที่เกิดจากสัตว์เป็นพาหนะ - สนับสนุนและสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม - มีหน่วยกู้ชีพกู้ภัยตำบลสระแก้วเพื่อให้บริการแก่ประชาชน - มีการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาเยาวชน เช่น โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล 	<ul style="list-style-type: none"> - การประสานงานด้านสาธารณสุขยังไม่มีประสิทธิภาพ - มีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - มีวัดเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน - เป็นครอบครัวแบบขยาย ที่มีผู้ใหญ่คอยดูแล - มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ ๑ แห่ง - องค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการในด้านนี้ - ประชาชนมีจิตสำนึกในด้านคุณธรรมจริยธรรม - อาสาสมัครในพื้นที่มีความรู้ความสามารถในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติและสามารถนำมาใช้อย่างเกิดประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านยังขาดความร่วมมือในการพัฒนา - ประชาชนยังลุ่มหลงในอบายมุข การพนัน - ยังมีผู้ด้อยโอกาสที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ - ประชาชนนิยมตั้งครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น - ขาดการสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว - สังคมผู้สูงอายุมีแนวโน้มสูงขึ้น และสัดส่วนกำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง

๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรอาสาสมัคร เช่น อปพร. อสม. ให้ความร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดี - มีข้อบังคับตำบลเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล - มีการดำเนินการช่วยเหลือภัยพิบัติของประชาชนอย่างเร่งด่วน - มีการดำเนินการจัดตั้งจุดตรวจ จุดให้บริการในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ - มีรถกู้ชีพกู้ภัยให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉิน - องค์กรให้ความสำคัญกับสถาบันทางการเมือง - มีการประชาสัมพันธ์ด้านการบริการสาธารณะ - องค์กรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและรับทราบข้อมูลข่าวสารของทางราชการ เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาท้องถิ่น เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการด้านอื่น ๆ เช่น การจัดกลุ่มออกกำลังกาย หรือการแสดงออกในด้านต่างๆ ของเด็กและเยาวชน - งบประมาณในการสนับสนุนด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยยังไม่เพียงพอ - การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง - การประชาสัมพันธ์การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการยังไม่ทั่วถึง
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนให้ความร่วมมือกับทางการเป็นอย่างดี - ปัญหาสังคมในชุมชนยังสามารถแก้ไขได้โดยชุมชนเอง - สถาบันครอบครัวเป็นแบบขยาย - องค์กรภายนอก เช่น อำเภอ อบต. ให้ความช่วยเหลือ - ประชาชนให้ความสนใจด้านกีฬาและนันทนาการ - องค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ - ประชาชนมีจิตสำนึกในด้านคุณธรรมจริยธรรม - อาสาสมัครในพื้นที่ มีความรู้ความสามารถในด้านทฤษฎี ด้านปฏิบัติ และสามารถนำมาใช้อย่างเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ - ประชาชนสามารถใช้สิทธิในการเลือกตั้งได้โดยตรงและมีประสิทธิภาพ - ประชาชนเข้าใจข้อกำหนดในการเลือกตั้ง เช่น การซื้อสิทธิขายเสียง เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือกับชุมชน - ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นภายหลังมีความซับซ้อนขึ้น - ขาดการสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว - ประชาชนยังเข้าไม่ถึงการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานต่างๆ - ปัญหาภายนอกเริ่มเข้ามาในชุมชน เช่น ยาเสพติด อิทธิพลเถื่อนเงินกู้ยืมนอกระบบ เป็นต้น - ยังมีการทะเลาะวิวาทของเยาวชน - เยาวชนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากวัฒนธรรมของท้องถิ่นและรับวัฒนธรรมของต่างชาติอย่างผิดๆมาใช้ - ประชาชนยังลุ่มหลงในอบายมุข - ยังมีการซื้อเสียงขายสิทธิในพื้นที่ - ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในหน้าที่ของประชาชนในการทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ

๔. ด้านการเศรษฐกิจ และการส่งเสริมอาชีพ

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบายในการพัฒนา - บุคลากรมีความกระตือรือร้นในการทำงาน - องค์กรให้ความสำคัญในการส่งเสริมกลุ่มต่างๆ - การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อให้เกิดรายได้ เช่น การทำบั้งไฟ การทอผ้าไหม ผ้าฝ้าย หมอนขิด - มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรประจำตำบล สระแก้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรยังไม่สามารถเข้าถึงความต้องการของชุมชนและกลุ่มอาชีพได้อย่างแท้จริง - องค์กรยังขาดการสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนมีอาชีพ - บุคลากรมีความรู้ไม่เพียงพอขาดประสบการณ์ - นโยบายโครงการไม่ชัดเจน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ทำกิน - มีป่าดงใหญ่ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติที่อุดมสมบูรณ์และสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ เช่น เกือบของป่าขาย - มีวัตถุดิบในการผลิตสินค้า เช่น ต้นกกต้นฟืนที่ใช้ผลิตสีอ็อกสีฝื่อ - มีองค์กรภายนอกมาให้ความรู้และสนับสนุน เช่น ศูนย์การศึกษาอกระบบได้ให้ความรู้ในการส่งเสริมกลุ่มอาชีพด้านงานช่าง การประดับผ้าในงานต่างๆ วิทยาลัยการอาชีพพนมไพรฝึกอบรมให้ความรู้ด้านงานช่าง (ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน) 	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มอาชีพยังขาดการประสานงาน และยังไม่เข้มแข็งพอ - มีภัยธรรมชาติในพื้นที่ เช่น ภัยแล้ง - เกษตรกรยังนิยมใช้สารเคมีและกระบวนการผลิตด้านเกษตรกรรม - ราคาผลผลิตแปรปรวนไม่แน่นอน

๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อบังคับตำบลเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล - มีแหล่งน้ำในพื้นที่จำนวนมาก - มีคลองส่งน้ำตาดคอนกรีต และคลองส่งน้ำระบบท่อ 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ - โครงการพัฒนาไม่ต่อเนื่อง - ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ - แหล่งน้ำตื้นเขิน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีรายได้เสริมจากการเก็บของป่าไปขาย - อาสาสมัครในพื้นที่ มีความรู้ความสามารถในด้านทฤษฎี ด้านการปฏิบัติ และสามารถนำมาใช้อย่างเกิดประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนยังขาดจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ยังมีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

๖. ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีบุคลากรรับผิดชอบโดยเฉพาะ - มีแผนงานด้านการพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม - มีประเพณีที่ดึงดูดใจของท้องถิ่นจัดกิจกรรมเป็นประจำทุกปีได้แก่ ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีแข่งขันเรือพาย ประเพณีสงกรานต์รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุและวันครอบครัว 	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่มีศูนย์ให้ความรู้และเก็บรวบรวมภูมิปัญญาวัฒนธรรมในพื้นที่ - งบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมด้านนี้ยังไม่เพียงพอ - การประสานงานระหว่าง อบต.กับหน่วยงานด้านการศึกษาในพื้นที่ยังไม่ดีพอ
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - มีโรงเรียนในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง - ตำบลสระแก้วมีวัฒนธรรมและเพณีที่ดึงดูดใจเป็นของตนเองและประชนให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นมาก - มีองค์กรภายนอก เข้าร่วมและส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ - ประชาชนมีความรักสามัคคีกันในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่น - ผู้นำชุมชนต้องการเพียงงบประมาณจากท้องถิ่นแต่ไม่ต้องการทำตามระเบียบท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

- การเมืองไม่มีเสถียรภาพ และนโยบายขาดความต่อเนื่อง
- สภาพการณ์ของเศรษฐกิจของโลกผันผวนอยู่เสมอ
- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- เศรษฐกิจภายในประเทศเกิดภาวะเงินฝืด และสินค้าเกษตรราคาตกต่ำ
- ต้นทุนในการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้น เช่น น้ำมัน ไฟฟ้า แรงงาน
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศกัมพูชา และประเทศบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือ **แนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ**

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น โครงการก่อสร้างถนน โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนในพื้นที่ โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำ ป้ายทางเข้าหมู่บ้าน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้นปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ต่ำกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่า ทาว์นลาวทาว์นกัมพูชาทาว์นปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย และองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วยังต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอาชีพเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว จึงได้ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลได้เรียนรู้โดยได้จัดทำโครงการอบรมภาษาสู่อาเซียน

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้ามตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่น ๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านหนังสือภายนอก หนังสือภายใน การอนุมัติ การอนุญาตต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

